

end at naar der foretages en passende Uddybning ud til Sorte Rende, kan Flyverne lige saavel flyve paa den vestlige som paa den østlige Side af Øen. Der er ogsaa en kortere Forbindelse med København fra den vestlige Side af Øen, hvor Islands Brygge-Kvarteret efterhaanden blomstrer op. I den første Periode, hvor der ikke bliver Tale om nogen stærk Trafik paa Lufthavnen, vil der kunne etableres Automobilforbindelse med Islands Brygge. Der er vel ingen, der mener, at det, at Kastrup Station vilde ligge i Nærheden af Flyvepladsen paa den anden Side af Øen, skulde faa nogen som helst Betydning for Trafikken; hvis en rejsende vælger Luftvejen og kommer flyvende, vil han sikkert hurtigst muligt søge at naa København pr. Motorvogn og ikke vente paa, at Amagerekspressen glider af Sted. Jeg synes derfor, man skulde paavirke Sagskandskaben til at lægge Flyverhavnen paa den gøldige Jord paa Øens Vestkyst fremfor at lægge dette Kvarter af frugtbar Jord øde.

Der er talt her i Tinget om Automobilfærdselen og om, at der bør gøres noget for at bevare vore Landeveje; jeg kunde ogsaa sige, at der bør gøres noget for at bevare de vejfarendes Liv og Lemmer. Men jeg tror, man ser en lille Smule galt, naar man mener, at Automobiltrafikken absolut bør formes under Hensyn til Vejene. Det er dog vistnok den omvendte Vej at gaa. Jeg tror, man maa anlægge Vejene under Hensyn til Trafikken, og jeg tror, man vilde opnaa ikke saa ganske lidt ved at instruere Politiet om at være vejledende fremfor blot at optræde som Rapportjægere overfor de vejfarende. Jeg kunde ogsaa ønske, at man fritog Varevogne for at svare Skat. Jeg synes, det er ganske urimeligt, at en Forretningsmand skal svare en Ekstraskat af de Køretøjer, han bruger i sin Bedrift; han har Skatter nok at betale i Forvejen, baade af sin Indkomst og i mange Tilfælde ogsaa af sin Næringsadkomst. Jeg mener, at hele Indtægten af Automobili-skatten bør direkte bruges til Vejforbedringer, og jeg tror ogsaa, som Forholdene er i Øjeblikket, da vi staar overfor en stor Arbejdsløshedperiode, at Staten i saa høj Grad, som det lader sig gøre, maa stille Midler til Disposition til, at vi kan faa Chaussérolægning paa vore Landeveje.

Det er mig bekendt, at der købes Masser af Sten, baade Brosten, Bundsten og Skærver, i Sverige. Navnlige i Betragtning af den lave Værdi, den danske Krone har i Sverige for Øjeblikket, 69 Øre, skulde jeg mene, at Staten har den Pligt at op hjælpe de bornholmske Stenbrud, saa man udelukkende derfra forsyner Danmark med

Sten. Der er en Rigdom af Sten paa Bornholm, men saa vidt mig bekendt ligger Hammerværket fuldstændig stille. Der burde efter min Mening endnu i den kommende Vinter gøres noget for at istandsætte vore Landeveje, saa de kan taale den Færdsel, som den forøgede Automobiltrafik medfører.

Med Hensyn til Beskyttelse af dansk Produktion mener jeg i det hele taget, at alle nye Muligheder bør forsøges. Vi har set under Krigen, hvor udmærket godt vi her i Danmark kunde dyrke Sennep og Solsikkefrø, da vi ikke kunde faa Olie udefra. Jeg tror, vi nærmer os en Nødtilstand paa Grund af vor Valutas daarlige Stilling, hvorved vi faar en anden Form for Begrænsning af al Import udefra, og hvorved det til sidst vil blive umuligt at købe udefra.

Der er et specielt Forhold, jeg har nævnt her fra denne Plads i Foraaret. Jeg sigter her til Fabrikken „Ama“. Alle ærede Medlemmer ved, hvorledes denne Fabrik kom til kort gennem Ernæringsraadets Indgriben, idet der blev nedlagt Forbud imod Afhændelse af et stort Kvantum Julienne. Derigennem blev Fabrikken ramt saa haardt i økonomisk Henseende, at den næsten er blevet konkurs, og samtidig er det umuliggjort Fabrikken at arbejde videre paa sin normale Basis. Saa har Fabrikken „Ama“ imidlertid forsøgt at lave Lupinfrøkager og Lupinskraa. Disse Produkter laves af en særlig Art Lupiner, som vi ikke har dyrket i større Udstrækning her hjemme, men som dyrkes i stor Udstrækning i Posen og Pommern, en Art Lupiner, som skal være særlig yderige med Hensyn til Frø. Det er nu lykkedes Fabrikken paa Amager at frembringe et Produkt af Lupinfrøkager og Lupinskraa, som har faaet Anerkendelse fra Landbohøjskolen. Direktør Hofman-Bang har igennem et halvt Aar foretaget Fodringsforsøg og har erklæret, at dette Produkt er udmærket, og at Kreaturerne gerne æder det. Der er endvidere foretaget Analyser deraf paa Steins Laboratorium, og i denne Analyse siges der, at „Ama“s Lupinskraa indeholder 66,69 pCt. Kvælstof, 5,74 pCt. Fedt med 90—96 pCt. fordøjelige Æggehvidekvælstoffer. Til Sammenligning tjener, at New Orleans Bomuldsfrøkager har ca. 75 pCt. fordøjelige Æggehvidekvælstoffer, Texas Bomuldsfrøkager har ca. 80 pCt., Coldings kontrollerede Foderblanding 78 pCt., Soyakager 85 pCt. og Soyaskraa 69 pCt. Det vil ses, at det er et næringsrigt Produkt, det saaledes er lykkedes Fabrikken „Ama“ at